

AdRem

Nummer 9

september 2017

"Succulenta"

Afdeling "De Achterhoek"

Opgericht september 1975

Verenigingsavonden:

Iedere tweede donderdagavond van de maand in "**Kruidenhof te Malum**" In Eibergen.
Aanvang 20 00 uur.

Contributie:

Lidmaatschap € 15,00 per jaar. Te voldoen op bankrekeningnummer IBAN NL09RABO0356715841 t.n.v. Cactusvereniging "De Achterhoek".

Naast de contributie voor de afdeling, moet er ook nog € 27,00 contributie aan de landelijke vereniging "**Succulenta**" betaald worden.

Redactie:

Henk Viscaal.

Informatie:

Voor informatie over de vereniging kunt u op de hiernaast staande adressen terecht, of op de verenigingsavonden zoals hierboven vermeld staat.

Bestuursleden:

Voorzitter:

H.W. Viscaal,
Brinklaan 31,
7261 JH Ruurlo.
0573 452005

Secretaresse:

A. Heijnen,
Kuipersweg 9,
7107 BC Winterswijk.
0543 564314

Penningmeester:

D. Hoogstraten,
Rozenkamp 8,
7151 VN Eibergen.
0545 472778

Leden:

T. Welman,
Julianastraat 17,
7161 CP Neede.
0545 295813

J. Hardiek,
M. Krusemanstraat 122,
7513 HM Enschede.
053 4301499

AdRem

JAARGANG 37 NO 9 SEPTEMBER 2017

WAT ER WEER ALLEMAAL AAN DE HAND WAS

Enige jaren terug kreeg ik van Diddy een *Hildewintera colademononis*. Hetgeen zoiets als een apenstaart betekent. Bestel in Spaans sprekende landen dus nooit een cola, maar een coca cola. Je zult vreemd opkijken wanneer je een staart op je bord geserveerd krijgt. Terug naar de plant kan ik de verheugende mededeling doen dat de plant momenteel getooid gaat met twee bloemknoppen. Dit terwijl er bij mijn eigen (grote) plant met moeite drie knoppen zichtbaar zijn. Iets heel anders; ik ben momenteel als vrijwilliger op de zaterdag (die ik nog vrij ben) chauffeur op een golfkarretje dat van het kasteel naar het station rijdt om bezoekers van het museum te vervoeren. Dat de wereld heel klein is blijkt uit het feit dat er een van de mensen die ik vervoerd heb de opmerking maakte dat mijn gezicht haar erg bekend voorkwam. Bij verder vragen bleek dat zij een klas hoger dan mij op de kweekschool in Apeldoorn had gezeten. Een kwestie van geheugen of indruk? Toen ik met het karretje door de Dorpsstraat reed en Ellie tegen kwam, maakte ik de opmerking: "Daar loopt de mooiste vrouw van Ruurlo". Een van de mannelijke passagiers maakte de opmerking: "U heeft smaak". Na geantwoord te hebben dat het mijn eigen vrouw was, heb ik hem tijdens de verdere rit niet meer gehoord.

Terug naar de planten. Ellie vond voor mij op het internet twee mooie broeibakken van red cedar om eens wat aan winterharde cactussen te doen. Ik sta iedere keer weer verlekkerd naar de bak van Rob te kijken en naar de resultaten die hij hier mee bereikt. Ik ben benieuwd naar het resultaat dat dit experiment het komend jaar op gaat leveren. Momenteel heb ik vooral echinocereussen en winterharde agaves in de bakken staan. Tijdens het weekend in Blankenberge zal de voorraad waarschijnlijk wel aangevuld worden, want daar staan een aantal specialisten met winterharde planten.

H.V.

PLANT VAN DE MAAND

ECHINOCEREUS LEUCANTHUS

Ik stam nog uit de tijd dat we deze plant *Wilcoxia albiflora* noemden. U ziet dus dat ook dit geslacht niet aan het ombenemen is ontkomen. Op de bovenste foto ziet u een dorre tak waarvan Ellie regelmatig zei; "Gooi die maar weg, dat wordt toch nooit wat". Misschien tegen beter weten in heb ik de plant gehouden en regelmatig bij zien komen en dan

weer achteruit gaan. Tot het moment dat ik de plant op bims gezet heb. En ziedaar de plant heeft mij nu al voor het tweede jaar verblijd met bloemen. Of zou ik hem beter verzorgd hebben?

Kijken we in het boek van Korevaar dan zien we dat de naam betrekking heeft op de bloei, want leucanthus betekent; 'met witte bloemen'. Wanneer we naar de stam van de plant kijken denk ik dat het hard nodig is om de plant volgend jaar te stutten. De uitlopende takken halverwegen zijn dan naar mijn idee te zwaar aan het worden om nog door het ranke stammetje gedragen te kunnen worden. Ik hoop namelijk nog jaren van de bloei van deze plant te genieten.

Zoals op de foto moeilijk te zien is, de stam verhout op de lange duur en de plant spruit toch wel rijkelijk. De plant kan tot 3 m hoog worden maar weet zich in de natuur dan gesteund door bomen of struikgewas. De stam kan tot 6 mm \varnothing worden. Er zijn 9 tot 18 witte randdoorns van \pm 3 mm en 1 zwarte middendoorns van 2 - 3 mm. De trechtersvormige, witte bloem is aan de kelk bedoornd en heeft op de bladen een olijfgroene middenstreep. De bloem is 2 - 3 cm lang en

heeft een \varnothing van 4 cm. De vrucht is 1,5 cm lang en heeft een \varnothing van 5 - 8 mm. In de natuur is de plant soms moeilijk te vinden omdat hij in combinatie met struikgewas groeit en daar dan geheel in op kan gaan. Zelf heb ik de plant een aantal keren gevonden tijdens een tocht door Sonora. Dat vinden van zo'n plant is altijd weer een belevenis.

H.V.

FOTOGALERIJ

PLANTBESCHRIJVING DOOR ROB

MAMMILLARIA TOLUCA

Deze week bloeide een bepaalde mammillariasoort voor het eerst. In de pot stond zowaar nog een leesbaar bordje: *Mammillaria toluca*.

Nu hebben we behoorlijk wat boeken over mammillaria's en verzamelwerken over alle cactussen.

Vol goede moed de literatuur in gedoken. Maar wat ik ook vond, geen *toluca*. Dan maar internet op. Daar vind je de vreemdste namen met als nadeel, dat de status ervan volslagen onduidelijk is! Op

internet zwierf de naam volop rond, maar veel wijzer werd ik er niet van. Het meeste houvast gaf de uitleg, dat het een cultivar betrof van *M. polythele*, dus zou de naam moeten zijn: *Mammillaria polythele* 'Toluca'. Een andere naam, die ik tegen kwam, was *Mammillaria polythele* forma *nuda*.

Mammillaria polythele groeit in het midden van Mexico. Normaal heeft hij langere doornen dan deze cultivar. Pilbeam schrijft, dat wat de bedoorning betreft, er verschillende afwijkende vormen bestaan. De plant is cilindrisch zonder zijscheuten. De verzorging zou probleemloos moeten zijn. De soort kan in cultuur wel 25 cm worden (in de natuur langer), dus het grootste gevaar schuilt in het omvallen.

RARE ECHINOCEREUS

Diddy kocht vorig jaar een *Echinocereus palmeri*. Deze had een grote knop.

Wij wachten op de bloemenpracht, maar helaas ..., hij bleef zoals hij was: een reusachtige knop (gezien het formaat van het plantje).

Daarom was het mooi, dat de plant dit jaar met een nieuwe knop kwam.

Deze staat al enige weken in de dezelfde toestand als de eerste.

De bloeiende plant in de boeken voorspelt een prachtige bloem.

Hij heeft er blijkbaar ook nu weer geen zin in. Heeft iemand een goed idee om de bloeiende fase te bereiken?

FEROCACTUS BLOEIT

Deze maand (augustus) bloeien wel twee ferocactussen. Dit keer ontbreken de naambordjes, maar met het boek er bij doe ik een gok.

FEROCACTUS CHRYSACANTHUS SSP CHRYSACANTHUS

Volgens Diddy is deze in een ver verleden aangeschaft bij Winco. Eindelijk voor het eerst een bloem(etje).

Het is een mooie plant met fraaie gele bedoorning.

De plant krijgt geen zijscheuten en kan op den duur 1 meter hoog worden en 30 cm breed. De grootste doornen zijn een beetje gebogen. Pilbeam beschrijft dat hij 'painfully' langzaam groeit en pas bloeit bij een diameter van 15 cm. Dat klopt in onze situatie.

Hij groeit o.a. bij Baja Californië.

Verzorging: we behandelen hem zoals we ook met de andere cactussen omgaan. Tijdens het groeiseizoen lust hij wel wat water. Pilbeam raadt ook het regelmatig verpotten aan, zodat de groeikracht op peil blijft.

FEROCACTUS WISLIZENI SSP WIZLIZENI

Ook deze soort staat eenzaam in de pot. Hij is in een flink formaat aangeschaft en ziet er na jaren nog prima uit. De vier centrale, grijze doornen op de areolen staan in een kruis. De laagste is het grootst en gebogen.

In de natuur wordt hij 1,5 tot 3 meter hoog met een diameter van 80 cm. Bij ons is hij ongeveer 60 cm lang, dus hij moet nog even. Hij groeit in Sonora (Arizona, N-Mexico), Chihuahua (Mexico), W-Texas.

Verschillende delen van de plant worden gegeten.

De Seri indianen uit Sonora (Mexico) gebruikten de bloemen om gele verf te maken voor het beschilderen van hun gezicht. De gebogen doornen werden door de Pima indianen uit Arizona als vishaak benut.

Verzorging als de vorige soort. We hebben (hadden) de gewoonte om hem 's zomers buiten te zetten. Bij langdurige regenperiodes begonnen we toch te aarzelen en deden hem (tijdelijk) weer naar binnen. Het is een heel gesleep door zijn gewicht, dus dit jaar heeft hij een vaste plaats in de kas.

Rob

De voorplaat toont de bloei van dezelfde plant.

ER IS EEN TIJD VAN KOMEN EN ER IS EEN TIJD VAN GAAN...

Bovenstaand gezegde kan een positieve maar ook negatieve klank hebben, maar geeft aan dat alles een keer ophoudt. Nee, ik ben niet somber hoor, maar als je naar je verzameling staat te kijken, realiseer je je dat velen jou zullen gaan overleven. Mooi voor de planten, maar op een dag zul je toch moeten beslissen dat je ze weg moet doen, voor de een na de ander instort, door gebrek aan verzorging. Vorige week werd Annie Heynen gebeld door de dochter van de heer Braamhaar uit Goor. Haar vader woont sinds kort in een verzorgingshuis, het ouderlijk huis verkocht, maar er staat nog een kas in de tuin met een restant van een eens indrukwekkende verzameling. Of de vereniging niet kon komen kijken en wat planten uitzoeken, maar met het dringende verzoek, dat het bij liefhebbers terecht moet komen en niet voor de verkoop.

Jurrie en ik zijn gaan kijken en wij maakten kennis met een bijzonder aardige heer van 92 jaar, die nog zeer helder van geest is (alhoewel hij zelf wat mopperde, dat hij niet meer op alle plantennamen kon komen, ik heb hem verzekerd dat hij zeker niet de enige is). Het lopen is echter zo moeizaam geworden, dat er al een tijd geen verzorging van de planten mogelijk was geweest.

Achter in de tuin staat een grote kas, voorzien van alle snufjes die het houden van cactussen mogelijk maakt. Ooit hebben er omstreeks 1000 planten gestaan, waarvan er nog enkele tientallen aanwezig waren. Daarbij ook planten waar hij nog geen afscheid van heeft kunnen nemen.

Wij kijken rond, terwijl de heer Braamhaar honderduit verteld over zijn planten en zijn reizen naar Amerika. Al de bekende gebieden heeft hij gezien en vooral Brazilië staat in het middelpunt.

Daar heeft hij een heel bijzonder verhaal over. Begin 1980 reisde hij in Brazilië en daar heeft hij persoonlijk een nieuwe variëteit ontdekt, die ook zijn naam heeft gekregen. En dat is voor de echte cactofiel het je van het. Hij is daar ook heel trots op en terecht. Verderop in het blad een beschrijving van ZIJN plant.

Pronkstuk in de kas is een metershoge Pachypodium met een prachtig vertakte kroon, die bloeit met witte bloemen. Botanische tuin waardig. Zijn dochter vraagt: geef eens raad, hoe gaan wij dit doen? Kan hij gestekt worden? Wij hebben er geen antwoord op, deze plant kun je alleen in zijn totaal redden, maar hij past op geen enkele manier door de deuropening. Je zou de kas stukje bij beetje voorzichtig moeten slopen en dan nog. Wie heeft de ruimte om een plant van 4 à 5 meter met een kroon van 2 à 3 meter te plaatsen.

Erg jammer, ik heb er 's nachts van wakker geleggen.

vervolg pag.123

PUZZEL

1	2	3			4	5	6	7		8		9	10	11
12				13					14			15		
16			17			18					19			
20			21		22		23			24			25	
		26				27		28				29		
30	31				32		33			34			35	
	36			37		38			39		40			
41				42	43		44			45		46		47
48			49			50			51		52		53	
		54						55				56		
57	58				59		60			61			62	
	63			64		65			66		67			
68			69		70		71			72		73		74
75		76		77		78		79			80		81	
82						83				84				

HORIZONTAAL

1 Bezittelijk voornaamwoord, 4 lang stuk hout, 8 lus, 12 vogel, 13 deel van een huis, 15 gravin van Holland, 16 dichterbij, 18 veilig, 19 bijbels figuur, 20 landsteken op auto's, 21 kledingstuk, 23 schrijver, 25 persoonlijk voornaamwoord, 26 gevechtstuig, 28 rangtelwoord, 30 takelwerktuig, 32 natuur, 34 Christelijk feest, 36 stuk, 38 vrucht, 40 knaagdier, 41 gezet, 42 aardrijkskundige aanduiding, 44 Bijbelse reus, 46 fanatiek, 48 herkauwer, 49 plaats in Amerika, 51 woonboot, 53 Frans lidwoord, 54 jongensnaam, 55 voedsel, 57

VERTICAAL

1 componist, 2 sterke drank, 3 plat vat, 4 familielid, 5 bijl, 6 zijrivier van de Ob, 7 Noorse eilandengroep, 8 stilte, 9 gebogen been, 10 hetzelfde, 11 auto-merk, 13 snoep, 14 gekheid, 17 rivier in Italië, 19 beneden, 22 vogel, 24 woonboot, 26 arbeid, 27 drinkgerei, 29 minder, 31 vogel, 33 hengeltuig, 35 paar, 37 Japanse jongensnaam, 39 vreemd, 41 plaats, 43 speelgoed, 45 gebogen, 47 verdriet, 49 plaats in Frankrijk, 50 natie, 52 paradoxaal vraagstuk, 54 mannetjesbij, 55 plaats in Friesland, 56 ritmische beweging, 58 planeet waarop

stel, 59 bezittelijk voornaamwoord, 61 deel van een jaar, 63 rijstbrandewijn, 65 aardappelras, 67 windrichting, 68 daar, 69 rekenkundige bewerking, 71 insecteneter, 73 plaats in België, 75 plaats in Gelderland, 77 bieding, 79 plaats in Brabant, 81 water in Brabant, 82 plaats in Gelderland, 83 familielid, 84 glazen klok

we wonen, 60 Byzantijnse keizer, 62 schijfcactus, 64 haven in Japan, 66 gelofte, 60 lidwoord, 70 soort onderwijs, 72 onderricht, 74 zoogdier, 76 water in Friesland, 78 muziknoot, 80 deel van de bijbel

Onder de inzenders van de goede oplossing van de puzzel wordt een plantje verloot.

Wij pakken onze kratten vol met de laatste planten en de heer Braamhaar heeft het daar erg moeilijk mee. Ik kan mij daar alles bij

voorstellen, maar toch is het goed dat je dat besluit neemt voor je planten voor je ogen instorten. Ik kan mij zelf nog heel goed herinneren dat mijn verzameling begon in 1989 met het overnemen van enkele planten van Bas van Gelder uit Ruurlo. Hij had jammer genoeg iets te lang gewacht en dat is zonde. Bijna al zijn planten zijn er nog en ik hoop er nog lang van te kunnen genieten. Na de heer Braamhaar met de hand op ons hart beloofd te hebben, dat er goed voor zijn planten gezorgd gaat worden en dat hij een heel bijzondere plant nog een keer zou mogen bezoeken, vertrokken wij met een volle auto.

Diddy

Coleocephalocereus fluminensis var. *braamhaarii*

beschrijving op pag.129

TWEE HOBBY'S GEMAKKELIJK TE COMBINEREN

We gaan ook deze maand door met drie planten van ons eigen flora.

De vakantie is voor de meeste van ons voorbij (niet voor Henk) dus we gaan op de oude voet verder.

Als eerste deze maand Moeraswolfsklauw (*Lycopodiella inundata*) uit de Wolfsklauwfamilie (*Lycopodiaceae*). Het is een groenblijvende vasteplant. Dit soort staat op de Rode list in Nederland als stabiel tot iets toenevend. De plant wordt tot 10 cm hoog en heeft brosse, kruipende stengels. De aren met vruchtbare bladeren verschijnen van juni tot in september. Op de bovenkant van de bladeren zitten aan de voet

de grote, dikwandige en niervormige sporangien. Voorkomend op open plaatsen op vochtige, voedselarme leem of zandgrond.

De tweede is de Stinkende Ganzenvoet (*Chenopodium vullvaria*) uit de Amaranthenfamilie (*Amaranthaceae*). De naam zegt iets over de vorm van het blad.

Chenos betekend gans en podion is voetje. De plant komt voor op warme, open plaatsen op matig vochtige, zeer voedsel rijke, vaak kalkrijke, omgewerkte grond. De plant wordt tot 30 cm hoog, is 1 jarig en geeft bloemen van juli tot september. De plant stinkt naarrotte haring en is ernstig bedreigd.

De derde plant is het Geel Viltkruid (*Filago lutescens*) uit de familie van de Samengesteldbloemigen (*Compositae*). Dit 1 jarige plantje wordt 30 cm hoog. De plant komt voor op zonnige, warme, open plaatsen op droge, matig voedsel-

arme , neutrale tot matig zure goed doorlatende grond (zand). Komt zeer zeldzaam voor in het oosten van Nederland. De gele bloemen verschijnen van juli tot september en hebben zowel mannelijke als vrouwelijke geslachtsorganen, maar er zijn ook bloemen met alleen mannelijk of vrouwelijke geslachtsorganen.

Tot de volgende maand .

Jur

STEENGOED

Border op het landgoed Kingston Lacy in Dorset

Helonium 'AS 413'

Helonium 'AS 420'

HELENIUM

Net terug van een 14-daagse trip door Zuid-Engeland waar tuinen en kastelen werden bezocht moet er nog een stukje voor Adrem geschreven worden. De keuze voor een plant was dit keer niet zo moeilijk want in de tuinen bloeiden heel veel heleniums in diverse kleuren en hoogtes, een plant die tot mijn favorieten behoort. Ook in mijn tuin staan een aantal soorten. Het zonnekruid zoals ze tegenwoordig in het Nederlands genoemd wordt, had bij mij de naam nieskruid.

Dichtbij de basisschool die ik vroeger bezocht stond een helenium in de tuin waarvan ik met mijn vriendinnen in het voorbijgaan enkele bloemhoofdjes plukten. In de klas aangekomen werden deeltjes in onze neuzen gestopt met als resultaat dat we gezamenlijk een poosje zaten te niezen. De leerkracht heeft het nooit gemerkt.

Begin 1980 moest in onze tuin dus ook een helenium geplant worden, dat werd *H. 'Moerheim Beauty'*, natuurlijk gekocht bij kwekerij Moerheim van Mien Ruys. Deze helenium is na 30 jaar vervangen door andere soorten. De helenium is weer terug van weg geweest er zijn diverse nieuwe soorten op de markt gebracht in de kleuren geel, oranje-rood, okergeel met streepje, en verschillende hoogten. Er zijn ca. 40 soorten inheems in Noord-Amerika. De stamhouders zijn *H. autumnale* en

Border in de RHS-tuin van Rosemoor in Noord Devon

H. nudiflorum. *H. autumnale* groeit in vochtige dalen in N-Amerika, ze is in 1635 in Europa geïntroduceerd. *Helenium* verlangt een zonnige, matig vochtige standplaats. In droge zomers is het wenselijk de planten rijkelijk te begieten. Vermeerderen kan door scheuren van oude planten, die sowieso geregeld gescheurd moeten worden om gezonde planten te houden. Indien uitgebloeide bloemen verwijderd worden, maakt ze nieuwe knoppen aan. *Helenium* is ook een goede snijbloem. De volgende soorten die nu 4 jaar in de tuin staan krijgen wel ondersteuning. Ze krijgen de hele dag volle zon.

Helenium 'Rauchtapas', die genoemd is naar het bruinkleurige bergkristal en gevonden door Uwe Pegglov, ze wordt bij mij 200 cm hoog,

de okergele bloemen zijn aan de onderkant oranje gekleurd.

Helenium 'AS 413', dit is een eigen selectie van Arjan Schepers, ze heeft rode bloemen en wordt 60 cm hoog.

Helenium 'AS 42', ook een eigen selectie van Arjan Schepers, heeft rode bloemen en wordt 60 cm hoog.

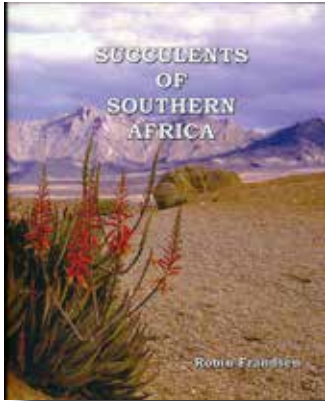

Helenium 'Rauchtapas'

Trudy

MET EEN BOEKJE IN EEN HOEKJE

Succulenta heeft een ruilabonnement met diverse verenigingen; zo ook 'Aloë' een Zuid-Afrikaans blad. In dit blad bevond zich een flyer met de aankondiging dat dit boek binnenkort werd uitgegeven. U raadt het al, het boek staat nu in mijn kast. Na het gebruikelijke voorwoord krijgen we een uitgebreide inleiding van het boek. Hierin wordt op diverse items ingegaan. Zo wordt de vraag gesteld wat een succulent is en aan de hand van voorbeelden wordt deze vraag beantwoord. Hierna de behandeling, de taxonomie, succulent op de vindplaats en als laatste een biografie van een groot aantal mensen dat met deze planten te maken heeft gehad. We kunnen daarin zien hoe een groot aantal planten aan hun naam gekomen is. Dit gedeelte wordt dan afgesloten met twee kaarten van zuidelijk Afrika. Hierin staan met letters en cijfers plaatsen aangegeven waar planten gevonden kunnen worden.

Daarna komen de planten echt aan de beurt. Alfabetisch worden de families behandeld. Binnen die families worden dan ook weer op alfabetische volgorde de geslachten binnen deze families behandeld, om vervolgens de diverse soorten binnen deze geslachten weer te behandelen.

De beschrijving van de afzonderlijke soorten is beknopt, maar duidelijk. De beschrijving is gebaseerd op zichtbare kenmerken van de plant. Aan deze beschrijving gekoppeld, krijgen we een summiere indicatie van de vindplaats van de planten.

De tekst van de planten wordt begeleidt met een natuuroopname van zowel de plant als de bloem. De

begeleidende tekst bij de afbeeldingen geeft ongeveer de vindplaats van de betreffende plant.

Bij sommige beschrijvingen houdt hij zich nog steeds aan de oude benaming; zo blijft hij alleen b.v. bij het geslacht *Sarcocaulon* en gebruikt hij niet *Monsonia*. Dit heeft hij vaker bij sommige geslachten gedaan.

Voorals de vindplaatsgegevens zijn erg handig en wanneer ik het boek doorlees, vind ik heel veel namen van vindplaatsen waar ik geweest ben of er dicht bij in de buurt. Veel van de planten heb ik echter niet gezien omdat het daar misschien al te lang droog was, of omdat de tijd ontbrak om uitgereid te gaan zoeken in de omgeving van die vindplaats. Mocht u interesse hebben in deze flora dan is hij zeker aan te bevelen, door de vele illustraties hoeft de Engelse taal geen bezwaar te zijn.

H.V.

ONDER ONS GEZEGD

Verslag van de tuinavond op donderdag 13 juli 2017.

Deze tuinavond wordt gehouden bij Henk en Ellie Viscaal. De opkomst is groot, het weer is dan ook weer mooi. We bekijken de kas, die er geweldig uitziet. Henk heeft alle planten overgezet op bims en dat heeft ze zichtbaar goed gedaan. De planten zijn gaaf en hebben weelderig gebloeid. Helaas is de bloeitijd van de meeste planten voorbij. De vorm van de kas is ook erg mooi, je kunt er aan alle kanten goed bij. Ook de tuin wordt bekeken, hij staat vol maar er staan wel erg mooie planten en struiken. Henk heeft nog allerlei stekjes opgepot waar we wat van mee mogen nemen. We zitten nog een hele tijd op het terras met een drankje en een hapje en het is dan ook erg gezellig. Ons nieuwe lid, Karel Zaunbrecher was ook aanwezig en ik geloof dat hij zich ook wel vermaakt heeft. Op 7 september, de eerste donderdag van de maand, houdt Gert Ubink weer een lezing. Dan zijn we ook verzekerd van een mooie en leerzame avond. In oktober houden we onze ruilavond. Wie nog niet weggeweest is, alsnog een fijne vakantie gewenst.

Annie

Coleocephalocereus flumininensis var. braamhaarii

In de KuaS aflevering juni 1982 staat een artikel van P.J. Braun over: *Coleocephalocereus flumininensis* var. *braamhaarii*.

Reeds enige jaren geleden ontdekte mijn vriend B.J.H. Braamhaar (Goor, Nederland) tijdens een van zijn reizen in Brazilië een populatie van *coleocephalocereus* met ongeveer 100 planten. Groeiende direct aan de zee in de duinenvegetatie op een schuin aflopende helling van gruis. Bij een vergelijking met reeds bekende *C. flumininensis* (Miquel) Backeberg moet het hier om een nieuwe variëteit gaan. De plant verschilt met bovenstaande plant, het plantenlichaam is dunner, een korter en smaller cephalium.

Er volgt nu een beknopte samenvatting van zijn verdere verhaal: De plant is zuilvormig, ligt plat op de grond en de top van de plant reikt omhoog (bij oude planten 50 cm). De plant is zwak spruitend aan de basis en op beschadigde plekken. De plant kan 150 cm. hoog worden en zijn stam 5 cm dik. Het cephalium is roodachtig van kleur, waaruit grote witte bloemen bloeien (nachtbloeiër). Hij komt voor aan de kust, groeiend in het zand in Espirito Santo in de omgeving van Vitoria in gezelschap van Bromelia's en diverse soorten palmen. Op deze plek komen maar weinig exemplaren voor, dus de plek wordt niet bekend gemaakt. In 1982 zijn er gelukkig nog een paar kleine plekjes ontdekt waar hij ook voorkomt. P.J. Braun besluit het artikel (wil je het helemaal lezen, kijk op internet) met de zin: Ik benoem deze nieuwe variëteit ter ere van mijn vriend en ontdekker B.J.H. Braamhaar.

Diddy.

AGENDA

Uitnodiging voor de bijeenkomst op donderdag 12 oktober 2017 in de “Kruidenthof te Mallum” in Eibergen.

Aanvang 8 uur.

Agenda:

1. Opening. Mededelingen. Ingekomen stukken.
2. Ruilavond.
3. Rondvraag
4. Sluiting

Op 7 september houdt Gert Ubink een lezing.

Met vriendelijke groeten,

Het bestuur.

Jaarprogramma 2017

14 Januari	Henk Viscaal lezing Namibie 2016.
9 Februari	Jaarvergadering + Piet Hoogers.
9 Maart	Lezing Ludwig Bercht.
13 April	Geert Borgonje over zijn eigen tuin.
6/7 Mei	Lenteweekend.
11 Mei	Praktijkavond.
27 Mei	Cactusreisje.
8 Juni	Tuinbezoek Johan van Dijk.
14 Juli	Tuinbezoek Henk Viscaal.
Augustus	Vakantie.
7 September	Gert Ubink lezing.
12 Oktober	Ruilavond.
9 November	Gast spreker.
14 December	Praat / Spel ? Fotoavond.

OPEN DAG

ZATERDAG 2 JUNI 2018

Mijnsherenweg 20
1433 AS Kudelstaart

Tel. 0297 326880
Fax. 0297 343089

Inhoud

Plant van de maand	116
Fotogalerij	117
Plantbeschrijving door rob	118
Er is een tijd van komen en er is een tijd van gaan	121
Puzzel	122
Twee hobby's gemakkelijk te combineren	124
Steengoed	126
Met een boekje in een hoekje	128
Onder ons gezegd	129
Agenda	130